

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 3020

Doknr.
476331

Dato
09-06-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 18. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 406 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 406:

"Ministeren bedes kommentere den fortroligt omdelte henvendelse fra L.M., jf. SOU alm. del – bilag 225. Herunder bedes ministeren besvare de i henvendelsen stillede spørgsmål."

Svar:

Den fortrolige henvendelse ser ud til at beskrive et ganske ulykkeligt sagsforløb, hvor der har været mange forskellige parter involveret i den unges konkrete sag. Jeg kan ikke ud fra det fremsendte vurdere de konkrete spørgsmål, der er stillet i henvendelsen.

Generelt kan jeg oplyse, at kommunerne på det sociale område skal yde særlig støtte efter servicelovens § 52 til udsatte børn og unge. Den særlige støtte ydes på baggrund af en børnefaglig undersøgelse, der skal belyse barnets og familiens ressourcer såvel som problemer. Hvis det på baggrund heraf vurderes, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte, skal der udarbejdes en handleplan, der med udgangspunkt den børnefaglige undersøgelse skal indeholde konkrete mål for barnets eller den unges trivsel og udvikling. Kommunen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for et barn eller en ung, skal vurdere, om der er behov for at ændre på indsatsen, og om der samtidig er behov for at revidere barnets eller den unges handlingsplan.

Hvis det viser sig, at et barn eller en ung har udviklet alvorlige psykiske problemer, kan der være behov for en sundhedsfaglig behandlingsindsats. I disse tilfælde vil det ofte være barnets eller den unges praktiserende læge, der kan vurdere, om der er behov for at henvise til behandling i psykiatrien eller hos privatpraktiserende psykologer.

I forhold til den konkrete sag og de spørgsmål, der rejses i hertil i henvendelsen, vil jeg understrege, at forældre og børn på 12 år derover, kan klage til Ankestyrelsen over kommunens afgørelser. Derudover kan alle, der finder, at en kommune ikke iværksætter den nødvendige støtte eller foretager de fornødne sagsbehandlingsskridt i forhold til et udsat barn eller en ung, underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har mulighed for at tage sager op af egen drift og kan blandt andet pålægge en kommune at handle i sagen.

Endelig kan jeg oplyse om, at regeringen og partierne bag satspuljen har taget flere initiativer for at udvikle den tidlige og forebyggende indsats over for børn og unge med psykiske problemer og for at sikre bedre sammenhæng mellem sektorer og indsatser på dette område.

Partierne bag satspuljen afsatte med satspuljeaftalen for 2017 midler på sundhedsområdet til at udvikle forløbsprogrammer, blandt andet i forhold til børn og unge med angst og depression. Forløbsprogrammerne skal understøtte fælles mål og retning i indsatsen og beskrive ansvars- og opgavefordelingen på området skal være med til at sikre mere sammenhængende og koordinerede forløb på tværs af sektorerne. Arbejdet med forløbsprogrammerne skal være afsluttet i december 2017 og der er herefter, i regi af Sundhedsstyrelsen, afsat midler til udbredelse og implementering af forløbsprogrammerne i regioner og kommuner.

Partierne bag satspuljen afsatte desuden knap 184 mio. kr. på socialområdet til investering i virksomme indsatser for udsatte og sårbare børn og unge. Aftalen skal understøtte det forebyggende arbejde i kommunerne med redskaber til at hjælpe børn og unge i mistrivsel, og der er herunder også afsat midler til investering i forebyggende indsatser i regi af Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) for udsatte og sårbare unge i skole og dagtilbud.

Med venlig hilsen
Mai Mercado